

SORTIR-SE DE LA LÍNIA

Irene Bou | Azahara Cerezo | Anna Dot | Enric Farrés Duran
Mireia Ferron | Francesc Ruiz Abad | Irene Solà | Damià Vives

16/06/17 – 11/09/17

a cura de Rita Andreu

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar i Bòlit_StNicolau

MICROEXPOSICIÓ

Cuscusian*s edicions

Bòlit_Documentació (Cripta del Bòlit_StNicolau)

Lluís Sabadell Artiga és l'impulsor de Cuscusian*s, un projecte que és resultat de la suma d'algunes de les seves passions: crear col·lectivament, els contes objecte, el disseny, jugar i divertir-se. Aquesta mostra recull una selecció d'aquests contes objecte -adreçats a infants i a adults-, co-creats, diferents i mediambientalment i socialment responsables, posant èmfasi en el seu procés de creació.

* Paral·lelament, a la Casa de Cultura de Girona, del 21 de juny al 28 de juliol de 2017, es podrà visitar l'exposició "Cuscusians. Taller 3615, els processos creatius de Joan Miró".

RECURS EDUCATIU PER A FAMÍLIES

Badar

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar i Bòlit_StNicolau

A partir del fil conductor de l'exposició, Cuscusian*s ha desenvolupat el recurs educatiu *Badar*, en el qual es proposa deixar-se portar per la ciutat de Girona amb la voluntat de descobrir coses noves.

INTRO

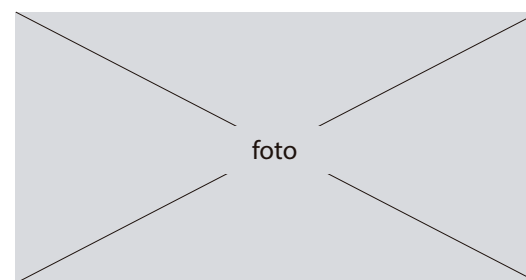
"Sortir-se de la línia" és una proposta expositiva que reuneix vuit projectes articulats a partir de la idea d'errar. Etimològicament, el verb *errar* prové del mot llatí *errare*, i en el seu significat primigeni remet a la idea de vagar, d'anar a l'atzar, sense un rumb fix. D'aquesta primera accepció, se'n deriva la idea d'anar errat, en el sentit de desviar-se o perdre la bona orientació intel·lectual o moral i, finalment, d'aquesta última en sorgeix la idea d'errar com a sinònim d'equivocar-se, de no encertar o d'apartar-se de la veritat.

Permetre's perdre un cert control sobre la pròpia pràctica, acceptar el desenvolupament no lineal en el si del procés creatiu d'una obra, són elements que comparteixen alguns d'aquests projectes. Vagar, anar a l'atzar sense un rumb fix, són accions que defineixen el procés de creació d'aquestes propostes, permeables al fet que l'imprevist, el que s'escapa del nostre control, hi intervingui, les condicioni o les conformi. En aquest sentit, la deriva, el desplaçament incontrolat, ja sigui a través d'un espai físic o damunt la superfície d'un suport material, emergeix com a pràctica central.

D'altra banda, l'error o l'equivoc -propis o externs- apareixen com a epicentres d'una altra sèrie de projectes. En aquests, l'estranyesa i el desconcert que provoca l'error motiven l'activació d'altres discursos i relats. D'aquesta manera, l'equivoc esdevé una espècie de fissura, una esclletxa que trenca amb les expectatives i els consensos, al mateix temps que obre tot un altre ventall de possibilitats. No estigmatitzar el fracàs, no descartar l'error sinó més aviat el contrari, treballar a partir de la perplexitat que genera, per incorporar-lo, apropiari-se'l, pensar-lo i així aproximar-se al real des d'una altra perspectiva.

«(...) lo que para él es fracaso a nosotros nos parece un camino, por lo menos una señal en el camino»
El perseguidor, Julio Cortázar

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar

Rambla de la Llibertat 1 – 17004 Girona

De dilluns a divendres de 9 a 20 h
Dissabtes de 9 a 14 h i de 16 h a 20 h
Diumenges i festius de 9 a 14 h

Bòlit_StNicolau

Plaça de Santa Llúcia 1 – 17007 Girona

De dimarts a divendres d'11 a 14 h i de 17 a 19 h
Dissabtes d'11 a 14 h i de 17 a 19 h
Diumenges i festius d'11 a 14 h
Tancat: dilluns tot el dia i diumenges i festius tarda

Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona

Direcció: Carme Sais
Equip tècnic: Farners Cabra i Diana Sans
Administració: Consol Vilà
Disseny gràfic: aeiou.cat
Muntatge expositiu: 17741

DL Gi 827-2017

www.bolit.cat

info@bolit.cat

972 427 627

[@bolit.centreartcontemporani](https://www.facebook.com/bolit.centreartcontemporani)

[@BolitGirona](https://www.instagram.com/BolitGirona)

SORTIR-SE DE LA LÍNIA

Una coproducció de

Amb el suport de

Amb la col·laboració de

Patrocinat per

Damià Vives

Cartografies de paisatges interurbans I

2011 - 2014

Instal·lació de 90 dibuixos sobre paper

En la sèrie *Cartografies de paisatges interurbans I*, Damia Vives explora aquells espais que conformen el seu univers quotidià a través del traç. L'artista, mitjançant un exercici metòdic i regular, deixa registre dels diversos recorreguts que realitza al llarg del dia en una varietat de transports públics i privats. Malgrat establir una manera pautada i ordenada de procedir, però, es deixa portar: es disposa un paper damunt les cames i deixa que sigui el moviment incontrolat d'aquests vehicles el que defineixi les línies que acabaran conformant cada una d'aquestes obres. D'aquesta manera acaba configurant una espècie de mapes a partir de les empremtes que deixen cada un d'aquests desplaçaments.

Anna Dot

Les pedres del camí

2017

Impressions 3D i peça sonora

Amb la col·laboració d'Eugenio Tisselli

La proposta *Les pedres del camí* d'Anna Dot parteix d'una reflexió al voltant de l'expressió popular *ensopegar dues vegades amb la mateixa pedra*. Entenent que, en aquesta expressió, la paraula *pedra* la podem entendre com a sinònim de la paraula *error*, l'artista es pregunta per la naturalesa i la forma d'aquesta pedra i, per fer-ho, se serveix de la novel·la del *Quixot* de Miguel de Cervantes. En l'obra, el protagonista, pensant-se cavaller i buscant viure aquelles aventures que ha llegit en els llibres de cavalleries, comet tota una sèrie d'errors que no fan sinó parlar-nos de la diferència entre les seves expectatives i la realitat. Basant-se en aquesta contraposició entre l'ideal i el resultat frustrat, l'artista desenvolupa un sistema que li permet traduir el text literari a una sèrie de vectors que representen les desviacions existents entre aquests dos elements. La instal·lació resultant ens permet transitar per una traducció dels errors comesos pel Quixot al llarg de la novel·la, ara convertits en pedres.

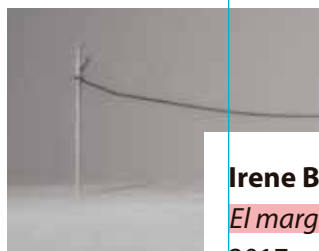
Mireia Ferron

Temere error

2013

Fotografia

Temere error és una sèrie fotogràfica en la qual l'accident i l'atzar s'erigeixen com a principals motius de la proposta. El projecte pren per títol un terme utilitzat en el camp de l'enginyeria i de la física, que fa referència a aquells errors que són el resultat d'una sèrie d'esdeveniments únics, impossibles de controlar durant el procés de mesurament d'una variable. Així, en el transcurs d'una deriva pels voltants de la ciutat francesa de Niort - ciutat en la qual l'artista resideix temporalment en el marc de la beca dels Rencontres de la Jeune Photographie Internationale -, allò que altera l'esdevenir regular de les coses opera a dos nivells: d'una banda, mitjançant la presència d'elements dissonants que apareixen en l'espai natural d'una manera inesperada i, de l'altra, a través de la incorporació de l'error a l'hora de fer aquestes fotografies.

Irene Bou

El margen de error

2017

Collage i vídeo

A *El margen de error*, Irene Bou presenta un conjunt format per dos collages i una peça audiovisual. L'artista transita, mitjançant aquesta proposta, pel llindar que separa el que entenem per error i encert. D'una banda, la vibració de la corda en tensió que apareix en el vídeo evoca la inestabilitat del mateix procés creatiu, el moment d'una presa de decisió que ens conduirà per un camí o un altre. Aquesta mateixa fragilitat es fa palesa en el binomi format pels dos collages, en els quals l'espai s'estructura a partir de la superposició de retalls de paper envellits i altres elements que revelen un procés que deixa un marge a l'error.

Azahara Cerezo

Privacitat interrompuda

2017

Impressió digital a partir de captures de pantalla

L'any 2010, quan Google va incorporar els carrers de les ciutats alemanyes a Street View, l'empresa va rebre nombroses peticions per demanar que façanes i altres elements urbans fossin esborrats d'aquesta plataforma virtual, sovint al·legant qüestions vinculades a la invasió de la privacitat. Com a conseqüència d'aquesta allau de demandes, l'empresa es va veure obligada a "fer desaparèixer" les façanes de qui així ho requerís. Azahara Cerezo pren com a referència el llibre *Spazieren in Berlin (Passejos per Berlín)* que Franz Hessel publica l'any 1929 per fer una espècie de *remake* en el qual l'escenari físic es veu substituït per l'escenari virtual. Així, l'artista es disposa a emprendre una deriva per la ciutat berlinesa a través de Google Street View, seguint els rastres del relat de Hessel amb la finalitat de rastrejar aquests edificis ara suposadament invisibles. Inesperadament, però, el recorregut visible, depenent del punt de mira en el qual un se situï, algunes d'aquestes façanes que haurien d'aparèixer borroses, i revela així el fracàs d'aquesta acció.

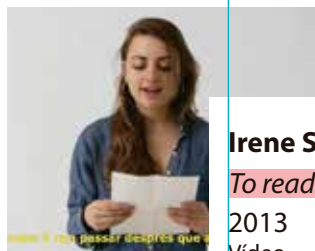
Francesc Ruiz Abad

This was forever until now

2014-2015

Instal·lació

El projecte *This was forever until now*, realitzat gràcies a una beca de la Fundació Guasch Coranty, es planteja com un viatge deriva en autoestop. Un recorregut sense un destí prefixat, durant el qual l'artista estableix unes normes de joc molt clares: deixar-se portar allà on es dirigeixen els conductors que s'aturen a recollir-lo. L'estratègia basada a abandonar un cert control sobre allò que es fa, converteix el viatge en la finalitat mateixa del projecte i l'artista en un subjecte errant que es veu submergit en un estat d'incertesa constant. Durant el transcurs d'aquesta deriva erràtica, Francesc Ruiz va recopilant tota una sèrie d'objectes: aquarel·les, fotografies, postals, objectes trobats, quaderns, etc. que permeten construir una espècie de col·leccions que es poden llegir com a mapes subjectius de les diverses etapes d'aquest viatge.

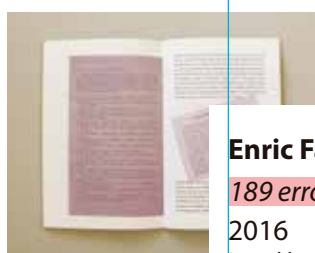
Irene Solà

To read

2013

Vídeo

A *To read*, Irene Solà proposa un exercici singular en el qual se situa davant una càmera i llegeix una sèrie de textos escrits en islandès, sense conèixer-ne la llengua. Aquests fragments inconnexos són posteriorment transcrits per un altre islandès, a partir del que aquest entén de la lectura que en fa l'artista. En aquest joc de traduccions, es manifesta una reflexió sobre el llenguatge i sobre la (im)possibilitat de la comunicació, aspectes que així mateix travessen d'una manera transversal la producció artística i literària de l'artista. En aquest cas, el desconeixement deriva inevitablement en un error buscat i conscient.

Enric Farrés Duran

189 errores

2016

Instal·lació

189 errores és una publicació que recull les fe d'errates compilades en el si de la col·lecció *Papeles del Siglo*; una col·lecció de 2.342 documents que l'artista va anar construint mentre treballava en una llibreria de vell. Aquests papers deixen constància de les faltes d'ortografia, de paraules bescanviades per altres de similars, d'errors de maquetació que alteren el discurs. En aquest cas, el llibre serveix de pretext per pensar la naturalesa del fracàs i de l'error i desemboca en una instal·lació, en un racó de lectura impossible, que integra elements que s'escapen de la correcció i generen així un espai de confusió i inestabilitat permanent.